

AD Magazine

Algemeen Dagblad

4 november 2000

Maude
Nederlandse vissers
hun spookvloot

De mens
Richard Dawkins
heeft ons bewustzijn
degenen

Landen
Nieuw-Delft
Overschie

**“Typisch Brits: altijd slecht
voorbereid de eerste slag
verliezen, om daarna de
oorlog te winnen.”**

1914-1918 Veteranen herdenken de
Eerste Wereldoorlog in het Belgische Ieper

Voor altijd veroordeeld tot

De loopgraven zijn er nog; doden worden nog steeds geborgen. Het Belgische Ieper ligt al 8

AT THE GOING OF THE SUN, AND IN THE MORNING, we will remember them. Een kleine houten kist verdwijnt in het graf. Op de zonnovergoten begraafplaats staan bijna honderd mensen. De meesten, ook de man die de laatste regel van Laurence Binyons gedicht *For the Fallen* voordraagt, zijn leden van de Durham Light Infantry. Vijfendertigduizend mannen uit het noordoosten van Engeland vochten in het regiment; de soldaat die vandaag wordt begraven was een van hen. Terwijl een geestelijke voorgaat in gebed, kijken de vijftig DLI-veteranen in groene blazers strak voor zich uit. Een van hen, met een borst vol glimmende medailles, legt een krans van plastic klaprozen naast het graf en salueert. Twee trompettisten blazen *The Last Post*, vaandels worden omhooggestoken en het groepje marcheert weg.

Terug in de bus vertellen ze gretig over hun avonturen onder Montgomery bij Tobroek in Libië, tijdens de landing op Sicilië in 1943 of in Korea in 1952. "De laatste veteraan die in *The Great War* vocht is enkele weken geleden gestorven. Hij was honderd jaar", vertelt de 88-jarige Jacko Felton, die in India en Birma heeft gediend. Voor mannen als Felton draait het leven om de DLI-association. De ene keer ontmoeten ze elkaar bij de jaarlijkse domino, darts en whist-competitie, de andere keer, zoals nu, op een begraafplaats niet ver van de slagvelden van de Eerste Wereldoorlog.

ALS HET DUITSE LEGER IN 1914 BELGIË BINNENTREKT EN Groot-Brittannië Duitsland de oorlog verklaart, staan de Britten aanvankelijk te trappelen om ten strijde te trekken. Zo ook soldaat Thomas Hughes van het Tweede Bataljon van de Durham Light Infantry. Op de boot, op weg naar de oorlog, schrijft hij voor de grap een briefje aan zijn vrouw, stopt het in een fles en gooit het overboord. Hij weet dan nog niet dat hij twaalf dagen later, op zijn eerste dag in de loopgraven, zal omkomen. De fles wordt pas 85 jaar later door een visser uit zee gevist.

De Duitse eenheden walsen over België heen, met uitzondering van een klein stukje in het uiterste zuidwesten, bij het stadje Ieper. Daar brengen de Britten ze tot staan. Rond Ieper ontstaat een uitstulping in het

Soldateneer: Veteranen van de Durham Light Infantry brengen de laatste groet aan een teruggevonden kameraad.

de Grote Oorlog

aar op de frontlijn. Door Micha Kat & Theo Toebosch

